

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávneného : **Mesto T. T., P., T.**, zastúpeného JUDr. V. Z., advokátom v M., proti povinnému **Ing. Arch. T. M.**, bývajúcemu v M., **o vymoženie 1 786,80 eur (53 829,-- Sk) s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Martin pod sp.zn. 21 Er 1676/2004, o dovolaní súdneho exekútora JUDr. Ing. J. G., Exekútorový úrad R., so sídlom v R., proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline z 30. júna 2008, sp.zn. 9 CoE 79/2008, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie súdneho exekútora **o d m i e t a .**

Účastníkom náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Martin uznesením z 2. mája 2008, č.k. 21 Er 1676/2004-43 zastavil exekúciu vykonávanú súdnym exekútorom JUDr. Ing. J. G. pod sp.zn. E. Oprávnenému uložil povinnosť nahradiť súdnemu exekútorovi JUDr. Ing. J. G. trovy exekúcie vo výške 20 770,-- Sk a to do troch dní od právoplatnosti výroku uznesenia o trovách exekúcie. O zastavení exekúcie rozhodol podľa § 57 ods. 1 písm. c/ zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti a o zmene a doplnení ďalších zákonov (Exekučný poriadok) a o náhrade trov exekúcie podľa § 203 Exekučného poriadku.

Krajský súd v Žiline na odvolanie oprávneného uznesením z 30. júna 2008, sp.zn. 9 CoE 79/2008 napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa o povinnosti oprávneného zaplatiť súdnemu exekútorovi JUDr. Ing. J. G. trovy exekúcie 20 770,-- Sk zmenil tak, že oprávnenému uložil povinnosť zaplatiť súdnemu exekútorovi JUDr. Ing. J. G. trovy exekúcie

7 312,-- Sk do troch dní od právoplatnosti uznesenia. Vo výroku, ktorým súd exekúciu zastavil, odvolaním účastníkov nenapadnutom, ponechal uznesenie prvostupňového súdu nedotknuté. Žiadnemu z účastníkov nepriznal právo na náhradu trov odvolacieho konania. Ustálil, že zastavenie exekúcie je prípadom, pre ktorý vyhláška č. 288/1995 Z.z. o odmenách a náhradách súdnych exekútorov ustanovuje osobitný spôsob určenia odmeny exekútora, a to v ustanoveniach § 14 a nasl. vyhlášky, v zmysle ktorých exekútorovi mala byť priznaná odmena, pozostávajúca len z odmeny určenej podľa počtu hodín, účelne vynaložených na exekúciu, z paušálnej sumy za jednotlivé úkony exekučnej činnosti a náhrady hotových výdavkov exekútora.

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu podal dovolanie súdny exekútor, ktorý navrhol uznesenie odvolacieho súdu vo výroku, ktorým bola zmenená výška trov exekúcie, zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie. Namietal, že odvolací súd pri rozhodovaní nevzal do úvahy ustanovenie § 16 ods. 2 vyhlášky č. 288/1995 Z.z., v dôsledku čoho rozhodol nesprávne. V dôvodoch dovolania rozoberal skutkový a právny stav veci.

Oprávnený navrhol dovolanie súdneho exekútora ako neodôvodnené podľa § 243b ods. 1 O.s.p. zamietnuť.

Povinný sa k dovolaniu súdneho exekútora nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), skúmal najskôr to, či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť dovolaním (§ 236 a nasl. O.s.p.), a bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O.s.p.) dospel k záveru, že dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, voči ktorému takýto opravný prostriedok nie je prípustný.

Podľa ustanovenia § 236 ods. 1 O.s.p. dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa.

V prejednávanej veci odvolací súd rozhodol uznesením. V zmysle ustanovenia § 239 O.s.p. platí, že ak dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, vydanému v tejto procesnej forme, je prípustné, ak je ním napadnuté zmeňujúce uznesenie odvolacieho súdu (§ 239 ods. 1 písm. a/

O.s.p.) alebo ak odvolací súd rozhodoval vo veci postúpenia návrhu Súdnemu dvoru Európskych spoločností na zaujatie stanoviska (§ 239 ods. 1 písm. b/ veta prvá O.s.p.). Podľa § 239 ods. 2 O.s.p. je dovolanie prípustné tiež proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa, ak a/ odvolací súd vyslovil vo svojom potvrdzujúcom uznesení, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, b/ ide o uznesenie o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia, c/ ide o uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo o jeho vyhlásení za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky.

Podľa doslovného znenia § 239 ods. 3 O.s.p. však ustanovenia odsekov 1 a 2 neplatia, ak ide o uznesenie o príslušnosti, predbežnom opatrení, poriadkovej pokute, znalečnom, tlmočnom, o odmietnutí návrhu na zabezpečenie predmetu dôkazu vo veciach týkajúcich sa práva duševného vlastníctva a **o trovách konania**, ako aj o tých uzneseniach vo veciach upravených Zákomom o rodine, v ktorých sa vo veci samej rozhoduje uznesením.

Nakoľko je v prejednávanej veci dovolaním napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu o trovách konania, ktoré vykazuje znaky jedného z tých rozhodnutí, ktoré sú taxatívne vymenované v ustanovení § 239 ods. 3 O.s.p. ako rozhodnutia, kde dovolanie nie je prípustné, je nepochybné, že prípustnosť dovolania súdneho exekútora z ustanovenia § 239 O.s.p. nemožno vyvodit'.

S prihliadnutím na ustanovenie § 242 ods. 1, veta druhá O.s.p., ukladajúce dovolaciemu súdu povinnosť prihliadnuť vždy na prípadnú procesnú vadu uvedenú v § 237 O.s.p. (či už to účastník namieta alebo nie) neobmedzil sa Najvyšší súd Slovenskej republiky len na skúmanie prípustnosti dovolania smerujúceho proti uzneseniu podľa § 239 O.s.p., ale sa zaoberal aj otázkou, či dovolanie nie je prípustné podľa § 237 O.s.p. Uvedené zákonné ustanovenie pripúšťa dovolanie proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu (rozsudku alebo uzneseniu), ak konanie, v ktorom bolo vydané, je postihnuté niektorou zo závažných procesných väd vymenovaných v písmenách a/ až g/ tohto ustanovenia (ide tu o nedostatok právomoci súdu, spôsobilosti účastníka, riadneho zastúpenia procesne nespôsobilého účastníka, prekážku veci právoplatne rozhodnutej alebo už prv začatého konania, ak sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, prípad odňatia možnosti účastníka pred súdom konať a prípad rozhodovania vylúčeným sudcom alebo nesprávne

obsadeným súdom). Existencia niektorej z vyššie uvedených vád však dovolacím súdom nebola v konaní zistená a dovolateľom ani namietaná.

Skutočnosť, že by rozhodnutie prípadne aj spočívalo na nesprávnom právnom posúdení veci, môže byť len odôvodnením dovolania v zmysle § 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p. v prípade, ak je dovolanie prípustné, a nie dôvodom jeho prípustnosti podľa § 236 a nasl. O.s.p.

Vzhľadom na uvedené možno zhrnúť, že v danom prípade prípustnosť dovolania súdneho exekútora nemožno vyvodiť ani z ustanovenia § 239 O.s.p. a ani z ustanovenia § 237 O.s.p.

Keďže v danom prípade dovolanie proti rozhodnutiu odvolacieho súdu nie je podľa § 239 O.s.p. prípustné a vady uvedené v § 237 O.s.p. neboli zistené, Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie súdneho exekútora ako neprípustné podľa § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. v spojení s § 243b ods. 5 O.s.p. odmietol. S poukazom na právnu úpravu dovolacieho konania sa nezaoberal napadnutým rozhodnutím odvolacieho súdu z hľadiska jeho vecnej správnosti.

Náhrada trov dovolacieho konania nebola účastníkom priznaná, lebo v dovolacom konaní nemal dovolateľ úspech a ostatní účastníci nepodali návrh na uloženie povinnosti nahradiť trovy dovolacieho konania (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 151 ods. 1 O.s.p.).

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 29. októbra 2009

JUDr. Vladimír M a g u r a, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia : Nina Dúbravčíková